

Druvefors Vävveri Del 1 (2)

Druvefors Vävveri AB bildades 1871 av P A Åkerlund och A Andersson vilka inköpte Druvefors kvarn, uppförd i början av 1860-talet, med tillhörande vattenhjul och kvarndamm av trä. Bilden är fotograferad omkring 1920-talet. Även kringliggande markområden inköptes. En av anledningarna till att väveriet lokaliserades till denna plats var att man genom att utnyttja Viskans vatten som energikälla kunde minska anläggningens beroende av stenkol. P A Åkerlund, som redan 1870 hade varit med om att grunda Borås Wävveri AB, stod från 1872 som ensam aktieägare i företaget. Tillverkningen bestod ursprungligen av bomullstyger men utvidgades 1885 med vigogne- och bomullsflaneller. Den ursprungliga fabriksanläggningen utvidgades senare ett flertal gånger bland annat 1913 och 1943. Elektrifiering av maskinparken genomfördes på 1920-talet. År 1942 var 215 personer anställda vid fabriken. Nedläggningen av Druvefors Vävveri AB vid slutet av 1950-talet var en av de första större fabriksnedläggningarna i Borås. Fabriksbyggnaderna användes sedan av bilfirman Hedin Bil AB (tidigare Philipssons) samt ett antal andra företag med olika inriktning, bland annat Telia AB.

Byggnaden utmed Druveforsvägen är ursprungligen uppförd som väveri i 2½ våning år 1871 med fasader i gråsten. Grova naturstensfasader var vanligt förekommande på industribyggnader vid den här tiden. Stenväggarna fungerade bland annat bra ur brandsäkerhetssynpunkt. I de två första våningarna fanns ursprungligen vävsalar med mekaniska vävstolar medan vinden innehöll spol- och varpmaskiner. Byggnaden står i dag i stort sett oförändrad sedan den byggdes och endast en större förändring har gjorts då byggnadens ursprungliga sadeltak byggdes om och fick det utseende som det har idag. När detta gjorde är dock oklart men troligtvis skedde det på 1920-talet. I samband med att taket förändrades spritputsades troligtvis byggnadens båda gavelrösten.

Denna bild fotograferade jag den 11 mars 2022.

Tidigare fanns det ett ångpannehus i tegel uppfört 1872 vid den södra änden. Den hade ett sadeltak som ursprungligen var täckt av papp men som sedan täcktes med svart plåt. Ett flertal fönsteröppningar var igenmurade men deras tidigare placering går att läsa i fasaden. Byggnaden stod i princip intakt sedan uppförandet, man rev den stora skorstenen år 1991. När rev man själva ångpannebyggnaden? Om jag ska vara ärlig så kommer jag inte alla ihåg denna byggnad.

I södra änden fanns det ett väveri- och turbinhus i tegel uppfört 1872 ursprungligen i 2½ våning. Den byggdes med en pelarvalvkonstruktion över Viskans östra fåra. Bottenvåningen innehöll ursprungligen dynammaskiner (turbiner) samt en reservångmaskin. Byggnaden hade fram till det att en ombyggnad gjordes, troligtvis i mitten på 1920-talet, ett kopplat sadeltak men fick efter ombyggnaden den bågformade takformen som finns idag. Den centralt placerade taklanteninen tillkom 1944. Efter ombyggnaden användes andra våningen som väveri- och spolsal, i den tredje våningen fanns dressning. Byggnaden stod i öppen förbindelse med byggnaden längs med Druveforsvägen i andra och tredje våning. Byggnadens grund förändrades i samband med att denna östra del av Viskan fylldes igen 1959. Förståelsen för byggnadens placering och ursprungliga funktion försvåras av att Viskans flöde har ändrats. Dess ursprungliga röda tegelfasader är idag spritputsade och har en brun kulör. Putsen har delvis förändrat byggnadens karaktär. Trots förändringarna har byggnaden en central betydelse för förståelsen av anläggningen.